

Resolució 855/2025, de 12 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 280/2025

Administració reclamada: Departament d'Empresa i Treball. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Inventari de capacitacions i perforacions al Parc Natural del Montseny

Sentit de la resolució: Estimació parcial i desestimació parcial de la reclamació

Resum: La reclamació, sobre l'inventari de capacitacions i perforacions al Parc Natural del Montseny, es refereix a informació ambiental sobre la qual, com ja s'ha advertit des dels inicis aquesta Comissió, no s'ha previst cap règim específic de garantia que li sigui d'aplicació. Tanmateix, d'acord amb la disposició addicional 1^a.2 de l'LTAIPBG, és procedent l'aplicació del procediment previst a l'LTAIPBG i resoldre la reclamació.

L'Administració reclamada manifesta que no disposa d'un inventari ni d'un llistat de les perforacions i captacions, ni tampoc d'un registre complet d'aquestes actuacions dins del parc natural, malgrat el que estableix l'article 5.3 de la Llei 27/2006, en relació amb els requeriments normatius internacionals i europeus sobre l'obligació de localitzar i facilitar l'accés a la informació ambiental. A més, considera que donar accés als expedients corresponents suposaria una tasca complexa.

Per tot això, aquesta Comissió entén que l'Administració pot utilitzar altres eines disponibles per complementar la localització de la informació sol·licitada i, així, informar sobre el perímetre, les captacions i les perforacions demanades, en la mesura que sigui possible. En cas que no sigui viable, es podria facilitar l'accés als expedients que es trobin en poder de l'Administració, sempre que no comportin la tasca complexa associada a la consulta d'expedients en format paper. Atès que, segons ha manifestat l'Administració, existeixen dades informatitzades per a un determinat tram temporal, aquesta Comissió considera adequat fixar un termini de dos mesos a partir de la resolució per al seu lliurament.

Pel que fa a la informació continguda en expedients en format paper, aquesta Comissió considera que, tot i que es podria facilitar l'accés mitjançant la consulta directa als arxius, cal tenir en compte les dificultats manifestades per l'Administració reclamada. En particular, es destaquen les complicacions associades a la consulta dels expedients en paper, pel que fa a la seva identificació, el trasllat a tercers i el procés d'anonimització. Per aquests motius, aquesta Comissió considera que la petició d'accés en aquest format s'ha de desestimar.

Paraules clau: Generalitat. Persona física. Informació ambiental. Informació hidrogeològica. Obligació de localització de la informació ambiental. Tasca complexa d'expedients en paper. Estimació parcial. Desestimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 25 de febrer de 2025 es presenta a la GAIP la Reclamació 280/2025, per un reclamant contra el Departament de Territori de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública referida a l'antecedent següent d'acord amb la

Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 9 de gener de 2025 el reclamant presenta una sol·licitud d'accés a la informació pública al Registre Miner, sobre l'inventari de captacions i perforacions dins del Parc Natural del Montseny. En concret s'hi demana el següent:

"Sol·licito la següent informació relativa als pous i perforacions realitzades dins el Parc Natural del Montseny:

-Registre de Pous i Perforacions:

-Escala temporal: tots els registres disponibles dins PN del Montseny

-Dades bàsiques de cada pou/perforació: -Identificador únic; -Data d'autorització; -Data de perforació; -Estat actual (actiu/inactiu/abandonat/segellat); -Coordenades (latitud i longitud); -Municipi i comarca; -Propietari/Titular de la concessió; -Profunditat total; -Diàmetre de la perforació; -Data de caducitat del permís (si escau);

-Característiques Tècniques: Cabal d'extracció autoritzat

-Usos i finalitats, Classificació segons ús: - Abastament urbà; -Ús agrícola; -Ús industrial; -Ús ramader; -Geotèrmia; -Investigació/sondeig; -Piezòmetres de control; -Prospecció minera; -Prospecció d'hidrocarburs; -Altres usos".

3. A la Reclamació s'exposa el següent:

"No estic conforme amb aquesta resolució pels següents motius:

La resolució vulnera el principi d'interpretació restrictiva de les causes d'inadmissió establert a l'article 20 de la Llei 19/2014. La mera existència d'un volum considerable d'expedients no justifica per si mateixa la inadmissió.

La informació sol·licitada correspon a registres administratius que, per la seva naturalesa, han d'estar degudament organitzats i sistematitzats. L'administració té l'obligació legal de mantenir aquests registres actualitzats.

L'administració no ha considerat la possibilitat de facilitar la informació de manera parcial o progressiva, tal com preveu l'article 33.4 de la Llei 19/2014.

Considero que no s'ha explorat altres alternatives com:

Proporcionar la informació en format digital disponible dels expedients de forma progressiva i desagregada

Tenir accés a un llistat bàsic amb les dades principals (identificador, coordenades, profunditat, ús i estat * activitat) de la zona geogràfica demanada

Tenir accés de forma presencial als registres i arxius en dates de mutu acord i firmar el meu compromís de no divulgar informació que pugui afectar directament a tercers”.

4. El 5 de març de 2025 la GAIP demana al reclamant una esmena en relació amb la documentació aportada com a requisit previ per a la seva admissió a tràmit i sobre l'aportació de la còpia de la resolució per la qual no s'admet a tràmit la sol·licitud d'accés a informació pública que és objecte del procediment de reclamació.
5. El 5 de març de 2025 la GAIP rep del reclamant la Resolució de la Direcció General d'Indústria del Departament d'Empresa i Treball de 24 de febrer de 2025, que posa de manifest que la SAIP els va ésser derivada de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). És a dir, el Departament de Territori, una vegada passada la SAIP a l'ACA, va ser aquesta institució que ho va traslladar a la Direcció General d'Indústria del Departament d'Empresa.

La Resolució de la Direcció General d'Indústria resol no admetre la SAIP presentada en data 9/01/2025 per la persona sol·licitant (antecedent 2). En síntesi, per consideracions relatives a què es demana una informació que suposa la realització d'una tasca complexa d'acord amb el previst a l'article 29.1.b) LTAIPBG i l'article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública.

A la resolució es manifesta que la informació pública sol·licitada inclouria 993 expedients en diferents formats (digital i paper) d'un lapse temporal ampli. Els expedients estan disposats en diferents localitzacions: Arxiu Nacional de Catalunya i arxiu del Departament d'Empresa i Treball. No obstant això, es reconeix que la informació voluminosa no constitueix *per se* un motiu que justificaria l'aplicació de la causa d'admissió. S'afegeix el necessari trasllat de la sol·licitud a la totalitat de titulars dels pous i perforacions i es menciona que hi ha una gran part dels expedients que corresponen a persones físiques i s'afecten dades de caràcter personal.

Es manifesta que el Departament d'Empresa i Treball no disposa dels recursos humans ni materials necessaris per a realitzar aquests trasllats.

Es proposa com a alternativa la previsió de l'article 62.5 del Decret 8/2021: pels casos on la notificació individual a un nombre elevat de terceres persones esdevingui desproporcionada en relació amb els recursos materials i humans disponibles, excepcionalment i motivadament es pot substituir la notificació individual per notificació als representants dels col·lectius, sectors o àmbits afectats, si escau. Tanmateix, no s'ha trobat

cap entitat o associació que esdevingui representativa per tal de donar compliment al tràmit de trasllat a tercers en els termes previstos per l'esmentat article 62.5 del Decret 8/2021.

Respecte de l'anonimització de la informació, es reitera el volum d'expedients es troben en format paper, per la qual cosa l'anonimització no seria susceptible fer-se de forma automatitzada. Aquest tractament portaria implícita la necessitat d'assignar-hi recursos humans i materials de què no disposaria el Departament d'Empresa i Treball.

Quan als expedients que s'haurien de sol·licitar a l'Arxiu Nacional de Catalunya, es manifesta que requereixen "una revisió individualitzada per part de personal tècnic expert en mines de la Direcció General d'Indústria, a raó d'una mitjana aproximada de 30 minuts per analitzar cada expedient. Per tant, considerant el volum aproximat de 1000 expedients, implicaria una dedicació del personal tècnic expert en mines de 500 hores, que tenint en compte una dedicació de 5h/setmana, per poder fer les seves tasques a més de l'anàlisi dels expedients, equivaldria a la necessitat d'assignar-hi un tècnic expert en mines a raó de gairebé 2 anys. Aquest personal hauria de portar a terme la revisió de cada expedient de forma manual, sense ajuda de mitjans informàtics". La complexitat descrita consideren que esdevé no del volum d'informació, com de la impossibilitat d'utilitzar mitjans informàtics en el seu tractament i de la necessària tasca d'anàlisi per part del personal tècnic expert en mines, i s'invoca la concurrència de la causa d'inadmissió fonamentada en tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada, previst per l'article 29.1 b) LTAIPBG i desenvolupat per l'article 66.1 del Decret 8/2021.

6. El 13 de març de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. En la mateixa data la GAIP comunica al Departament d'Empresa i Treball la Reclamació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 2 d'abril de 2025 la GAIP rep del Departament d'Empresa i Treball l'expedient de la petició d'informació pública i un informe que reitera les consideracions que es van manifestar a la resolució que va inadmetre la petició d'informació (antecedent 5), per

considerar que consistia una tasca complexa donar resposta a la petició, d'acord amb l'article 29.1 b) LTAIPBG i desenvolupat per l'article 66.1 del Decret 8/2021.

Es recupera que el reclamant havia manifestat que el volum considerable d'expedients no justifica per si mateixa la inadmissió. En aquesta línia el reclamant indica que la informació sol·licitada correspon a registres administratius que, per la seva naturalesa, han d'estar degudament organitzats i sistematitzats. Finalment, el reclamant manifesta que l'administració no ha considerat la possibilitat de facilitar la informació de manera parcial o progressiva, tal com preveu l'article 33.4 LTAIPBG. El reclamant proposava com a alternatives per al lliurament de la informació les següents opcions:

“- Proporcionar la informació en format digital disponible dels expedients de forma progressiva i desagregada

-Tenir accés a un llistat bàsic amb les dades principals (identificador, coordenades, profunditat, ús i estat activitat) de la zona geogràfica demanada Tenir accés de forma presencial als registres i arxius en dates de mutu acord i firmar el meu compromís de no divulgar informació que pugui afectar directament a tercers”.

L'informe del Departament considera respecte de les alternatives proposades pel reclamant el següent: “Pel que fa als possibles límits afectats, no en veig altres que la protecció de dades personals en el cas d'accés amb vista dels expedients, ja que una possible afectació al límit d'interessos econòmics i comercials es podria superar argumentant que les perforacions son activitats que afecten a un dels elements del medi ambient (sòl) i, per tant, informació ambiental, que sols admetria la confidencialitat d'informació comercial o industrial si aquesta confidencialitat està prevista per Llei”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

El dret d'accés a la informació ambiental

El dret d'accés a la informació ambiental forma part del contingut indispensable per a gaudir un medi ambient adequat d'acord amb l'article 45 de la Constitució i així s'ha reconegut en diferents textos: al Conveni de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides sobre l'Accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient (Conveni Aarhus de 25 de juny de 1998); en l'àmbit de la Unió Europea es reconeix a les Directives 2003/4 i 2003/35.

La Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIMA), incorpora un règim especialment obert de difusió i accés a la informació mediambiental, en consonància amb la jurisprudència comunitària majoritària (Títol II, articles 5 a 19 LAIMA), però no preveu una via de reclamació específica davant d'una autoritat independent i es limita a establir una remissió al sistema general de recursos administratius i judicials previstos amb caràcter general.

Competència de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

Les normes de transparència i d'accés a la informació estableixen autoritats independents com a mecanismes específics per garantir el dret d'accés a la informació pública. Aquesta regulació es fa de manera general, sense limitar ni excloure cap àmbit concret de l'activitat pública sobre el qual aquestes autoritats tenen competència.

Tanmateix, en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial regulat per llur normativa específica es preveu una aplicació supletòria de la llei de transparència (disposició addicional primera apartat segon LTAIPBG). També la Disposició addicional primera, paràgraf tercer de la Llei 19/2023, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern estatal, preveu específicament que "aquesta Llei és aplicable, en el que no preveuen les seves respectives normes reguladores, a l'accés a la informació ambiental".

Per aquest motiu, aquesta Comissió ha entès, des dels seus inicis, que l'accés a la informació relativa al medi ambient forma part del dret d'accés a la informació pública, i que li correspon garantir-ne la tutela quan se li sol·licita voluntàriament. Així ho ha expressat en diverses resolucions, com ara la 325/2017, de 22 de setembre; la 340/2019, de 6 de juny; o la 1034/2021, de 25 de novembre, entre d'altres.

Efectivament, la disposició addicional primera de l'LTAIPBG estableix que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei", el medi ambient seria una d'aquestes matèries amb un règim especial d'accés: el regulat per l'LAIMA. D'acord amb això, correspon a aquesta Comissió atendre les reclamacions que es presentin en aquest àmbit, tot i que ho farà d'acord amb les previsions substantives i les particularitats procedimentals contingudes en aquesta norma específica (Resolució 36/2018, de 2 de març).

D'acord amb l'exposat, la GAIP es considera competent per a conèixer d'aquesta reclamació d'acord amb la disposició addicional primera apartat segon de la LTAIPBG, esdevenint d'aplicació preferent la regulació especial establerta per les normes específiques ambientals; en aquest cas, l'LAIMA.

L'LTAIPBG s'aplicaria a les qüestions que no són objecte de regulació especial per part d'aquesta norma ambiental, ara d'aplicació preferent. En conseqüència, i com ja ha manifestat en diverses resolucions aquesta Comissió, en tot cas, és procedent l'aplicació del procediment previst a l'LTAIPBG pel que es refereix a la tramitació de la reclamació.

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. *Estimació parcial de la reclamació: accés a un llistat bàsic amb les dades principals (identificador, coordenades, profunditat, ús i estat de l'activitat) de la zona geogràfica demanada*

Objecte: Informació ambiental

L'objecte de la reclamació, que té un evident contingut ambiental, consisteix en l'inventari de captacions i perforacions dins del Parc Natural del Montseny. Respecte d'aquests pous i perforacions es demana diversa informació; concretament, se sol·licita l'accés a tots els registres les dades bàsiques de cada pou/perforació (identificador únic, data d'autorització, data de perforació, estat actual -actiu/inactiu/abandonat/segellat-, coordenades -latitud i longitud-, municipi i comarca, propietari/titular de la concessió, profunditat total, diàmetre de la perforació, data de caducitat del permís). També es demanen les característiques tècniques relatives al cabal d'extracció autoritzat. Finalment, se sol·licita informació sobre els seus usos i finalitats (abastament urbà, ús agrícola, ús industrial, ús ramader, geotèrmia, investigació/sondeig, piezòmetres de control, prospecció minera, prospecció d'hidrocarburs i altres usos).

A més, la informació sol·licitada es demana respecte de les captacions i perforacions que es troben inclosos en l'espai natural del Parc Natural del Montseny, que és un espai protegit per a la conservació i millora del patrimoni natural. Els usos dels recursos del parc estan subjectes al principi de l'ús sostenible propi del sistema d'espais naturals protegits (article 3.1 del Decret

127/2021, d'1 de juny, sobre el Parc Natural del Montseny i sobre els espais del PEIN el Montseny i Cingles de Bertí). A més a més, s'ha declarat parc natural d'acord amb la Llei estatal 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, i la llei catalana 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals i com Reserva de la Biosfera del Montseny; es preveu una referència a la gestió de les masses d'aigua subterrània vinculades al massís del Montseny (disposicions addicionals primera i segona del Decret 127/2021, d'1 de juny).

Entre els objectius de protecció del Parc Natural del Montseny es preveu establir un règim d'ordenació i de gestió adreçat al desenvolupament sostenible, que faci compatible la protecció dels valors geològics, hidrològics, biològics, ecològics, paisatgístics, etnològics i culturals amb l'aprofitament ordenat dels recursos i l'activitat dels seus habitants (article 3.1.a Decret 127/2021).

Les normes bàsiques de protecció del Parc Natural del Montseny contenen una referència expressa a la Protecció del regne mineral i segons l'article 4.10 del Decret 127/202 s'estableix que "a) Les administracions competents han de vetllar pel manteniment del bon estat de conservació de les localitats d'interès geològic (geomorfològic, mineralògic, hidrogeològic, petrològic, paleontològic, entre d'altres), dels sòls i del sistema hídric de l'espai. En particular, no s'admeten actuacions ni activitats que comportin efectes negatius sobre els valors patrimonials naturals dels espais inclosos en l'Inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya que es troben dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny, els quals són objecte d'especial protecció, com també les altres localitats que determini el Pla de protecció del medi natural i del paisatge".

El Decret 127/2021 preveu que el Departament competent en matèria de medi natural i biodiversitat ha de formular un pla de protecció del medi natural i del paisatge com a desplegament dels aspectes previstos a l'article 5.2 de la Llei 12/1985 i ha d'incloure un seguit de determinacions, entre les quals s'inclou l'inventari i la valoració de l'estat de conservació del patrimoni geològic del Parc Natural, amb les mesures de protecció adequades per a la seva conservació i les mesures específiques per preservar els valors geològics dels paratges inclosos en l'Inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya. (article 6.1.m. Decret 127/2021).

D'acord amb aquestes previsions, es constata doncs, el caràcter ambiental de la informació demanada consistent en informació hidrogeològica en una zona considerada espai natural protegit, a la qual que s'hauria de tenir accés d'acord amb l'article 3 LAIMA (incorpora les Directives 2003/4/CE i 2003/35/CE).

Manca de disposició de la informació ambiental en format registre: accés individualitzat

L'Administració reclamada manifesta no disposar d'un inventari o llistat de les perforacions i captacions, ni cap registre complet d'aquestes actuacions al parc natural, malgrat el previst a l'article 5.3 LAIMA, sobre els requeriments normatius internacionals i europeus, respecte de l'obligació de localitzar la informació sobre dades ambientals. Davant d'aquesta manca d'inventari o llistat, el Departament aboca a què el plantejament de la petició d'informació es plantegi exclusivament envers la possibilitat de donar accés a la informació sol·licitada mitjançant l'accés a cadascun dels expedients que disposi respecte de les autoritzacions, captacions i perforacions concretes.

L'Administració justifica la inadmissió de la sol·licitud d'accés a la informació al·legant que atendre-la suposa una tasca complexa. Aquesta complexitat, segons argumenta, prové del fet que caldria examinar un gran nombre d'expedients, corresponents a un període ampli, amb diversitat de formats i contenidors d'informació, i que caldria anonimitzar. Per tot això, el Departament considera que existeix un impediment per facilitar l'accés i, en conseqüència, defensa la seva inadmissió.

La rotunditat amb què el Departament resol la inadmissió de la petició d'accés, al·legant l'existència d'una tasca complexa, no és compartida per aquesta Comissió. La GAIP adverteix, d'una banda, que, tot i que s'afirma que no es disposa de llistats o inventaris de les perforacions, es podrien utilitzar altres eines¹ que permetessin oferir, encara que fos de manera aproximada o genèrica, alguna informació sobre el conjunt de perforacions existents al parc natural. Aquesta possibilitat no només contribuiria a donar resposta a la petició d'accés a la informació, sinó que també permetria complir amb les obligacions establertes per la normativa d'informació ambiental, la qual, com ja s'ha assenyalat, obliga a fer públiques aquest tipus d'activitats que afecten el medi ambient, mitjançant registres i altres mitjans de difusió.

Efectivament, la informació hidrogeològica demanada es refereix a actuacions en les quals concorre informació pròpia de la legislació minera i d'altres aspectes que es troben regulats a la legislació d'aigües, en funció de quines siguin les actuacions de prospecció, de les característiques i la finalitat de les captacions. Així, els inventaris de capacitacions i

¹ Altres eines podrien ser la publicació de la cartografia d'Unitats Hidrogeològiques de Catalunya, que es facilita per l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya i l'ACA, o bé el visor del Cadastre Miner de Catalunya que es publica mitjançant la plataforma SIG de la Generalitat de Catalunya i permet consultar la localització, el perímetre i la informació dels drets miners. D'una banda, la cartografia d'unitats hidrogeològiques, a escala 1:50.000 basada en el model de dades establert en la Directiva 2007/2/CE INSPIRE, una cartografia que permet tenir una millor caracterització del medi, en concret d'un total de 210 aqüífers, conèixer la seva distribució al territori i les característiques, així com la seva tipologia i naturalesa, és una eina que serveix per definir possibles mesures per a millorar la seva gestió, que es podran incorporar en la planificació hidrogeològica. D'altra banda, el cadastre miner de Catalunya és un visor, segons s'indica a la pàgina web del Departament, que permet consultar la localització, el perímetre i la informació dels drets miners, les diferents capes representen els recursos miners segons la seva secció de la Llei de Mines: A) els drets miners vigents; B) els perímetres de protecció vigents i caducats, així com les captacions d'aigua mineral i mineral i termal i C) i D) els drets miners vigents, caducats i en tràmit. Es diu que les dades contingudes en el present visor són de caràcter merament informatiu, estan en constant revisió i actualització.

perforacions no només es refereixen a aspectes propis de la seguretat minera, sinó que també registren les característiques dels pous i fonts, les estructures hidràuliques que donen accés a l'aigua i són una eina fonamental per a la gestió dels recursos hídrics. En tot cas, esdevingui un o altre el règim jurídic d'aplicació, des de la perspectiva de l'accés a la informació ambiental, l'Administració ha de disposar d'un suport adequat per tal d'informar respecte dels inventaris demanats, sense haver de consultar de forma exhaustiva cadascun dels expedients d'autorització com al·lega l'Administració.

Amb el coneixement que l'Administració reclamada pugui tenir de les dades principals (identificador, coordenades, profunditat, ús i estat de l'activitat) de la zona geogràfica demanada, es podria facilitar l'accés a la informació sobre les perforacions demanades, ni que sigui respecte d'una part de la mateixa mitjançant els instruments de localització que disposa i que facilitarien l'accés a aquests llistats.

D'altra banda, tenint en compte que les perforacions demanades, com informació hidrogeològica, l'Administració podria disposar també d'altres registres, com el registre d'Aigües de caràcter públic dels aprofitaments d'aigua, on s'inscriuen els drets d'ús privatiu adquirits pels seus titulars per concessió administrativa o per disposició legal d'acord amb l'article 80 del text refós de la Llei d'aigües (Reial Decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, que estableix l'obligatorietat que cada organisme de conca gestioni aquest registre), que pot complementar la informació reclamada, si més no, respecte de les captacions i perforacions que es demanen.

L'existència d'aquests recursos informatius posen de manifest les possibilitats que l'Administració reclamada pot emprar per donar accés en format digital als inventaris demanats. Encara que no sigui possible oferir-los en la seva totalitat, a causa de les dificultats al·legades, sí que podria proporcionar la informació disponible, sense necessitat de basar tota la resposta en l'accés als expedients concrets, tal com ha descrit l'Administració.

En aquest sentit, és rellevant la possibilitat proposada pel reclamant d'accedir a un llistat bàsic amb les dades principals (identificador, coordenades, profunditat, ús i estat de l'activitat) de la zona geogràfica sol·licitada, o bé d'accedir presencialment als registres i arxius. A més, aquesta Comissió considera que no hi ha cap impediment perquè aquestes dues vies puguin ser utilitzades de manera complementària, segons el cas, i en la forma que sigui més factible per als serveis del Departament.

Aquesta Comissió considera que, tot i que l'Administració ha refusat les alternatives proposades pel reclamant al·legant que la base de dades —que s'afirma que existeix— no conté la informació de manera estructurada ni accessible en els termes sol·licitats, es podria articular una via complementària d'accés. En concret, es podria facilitar aquella informació que

sí que es troba disponible en format digital i de la qual l'Administració disposa efectivament, establint per a la seva obtenció un termini raonable, que es pot fixar en dos mesos.

Es considera que l'accés a la informació sobre els inventaris sol·licitats, en format digital, no hauria de ser considerat una petició manifestament irraonable, sempre que es limiti a facilitar únicament aquella informació que no impliqui gestionar trasllats a tercers ni suposi dificultats d'anonimització de dades personals. Això és així perquè no es tractaria d'un accés als expedients concrets dels pous i perforacions, sinó a informació exclusivament hidrogeològica relativa a l'activitat dins del parc natural, que pot ser extreta d'una llista o base de dades disponible al Departament. En aquestes condicions, la petició no consistirà en un supòsit previst a l'article 29.1 b) LTAIPBG, ni tampoc, de manera més precisa, al que estableix l'article 13.1 b) LAIMA.

Aquesta Comissió no pot més que remarcar la dificultat d'acceptar les consideracions exposades per l'Administració, especialment en un context de digitalització administrativa i pel que fa a activitats econòmiques que tenen un impacte directe sobre qüestions ambientals rellevants, com són les captacions d'aigua dins l'àmbit geogràfic d'un espai natural protegit. Aquesta reticència resulta encara menys comprensible si es té en compte que les tasques de gestió necessàries per atendre la petició podrien ser objecte de compensació econòmica, d'acord amb el que preveu l'article 15 LAIMA.

Els límits identificats per l'Administració reclamada es refereixen, d'una banda, a la possible afectació a les dades personals de les persones concernides per les explotacions i expedients de perforacions que es demanen, sobretot en el cas que s'accedís a la vista dels expedients. D'altra banda, s'esmenta el límit relatiu als interessos econòmics i comercials. En ambdós casos aquesta Comissió considera que, en principi, no haurien de suposar un impediment per a l'accés a la informació si és que s'adopten les garanties adequades per a la preservació dels interessos afectats, com podria consistir en la dissociació o ocultació de la informació concernida respecte de les dades personals i respecte d'informació que afecti interessos econòmics.

D'acord amb l'exposat, aquesta Comissió estima el dret d'accés del reclamant a les dades de què disposi el Departament sobre els pous i perforacions que es demanen i es doni accés al llistat bàsic amb les dades principals dels expedients de pous (identificador, coordenades, profunditat, ús i estat de l'activitat) de la zona geogràfica sol·licitada.

Atès que, segons l'Administració, sí que es disposa de dades informatitzades corresponents al període temporal que ella mateixa ha identificat, i que això permetria desglossar la informació i fer les adaptacions necessàries, aquesta Comissió considera adequat fixar un termini de dos mesos a partir de la resolució per al lliurament de la informació.

D'acord amb l'article 35 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, els arxius que formen part del Sistema d'Arxius de Catalunya tenen l'obligació de garantir la transparència i facilitar l'accés a la informació. Per fer-ho, han de posar a disposició pública els instruments de descripció documental —com ara inventaris— que permetin a la ciutadania i als investigadors localitzar i identificar els documents que conserven. Aquests instruments s'han de poder consultar tant al portal de transparència com al web o seu electrònica de l'organisme responsable de l'arxiu.

Els inventaris, concretament, són eines clau per descriure els documents, ja que expliquen com s'organitzen, quin contingut tenen i en quin context es van generar. Això fa que la informació sigui més comprensible i accessible. Per tant, és essencial que totes les administracions disposin d'aquests instruments, amb un nivell de detall adequat, per assegurar una gestió eficient i transparent de la documentació.

3. *Desestimació parcial de la reclamació*

Pel que es refereix a la petició de la informació inclosa en expedients en format paper, malgrat que es podria facilitar l'accés a la informació concedint vista als arxius, aquesta Comissió adverteix les dificultats manifestades per l'Administració reclamada, d'acord amb el que s'ha palesat als antecedents. Això, especialment pel que es refereix a la complexitat que es deriva de la gestió del volum d'afectacions a tercers o, alternativament, en el seu cas, envers les tasques de dissociació que suposaria el tractament d'aquesta informació.

Es constata que aquesta invocació per l'Administració reclamada de la concurrència de les dificultats esmentades ha donat lloc a apreciar un supòsit d'inadmissió per tasca complexa.

Efectivament, respecte dels expedients en paper, l'informe de l'Administració reclamada es fa constar que “una revisió individualitzada per part de personal tècnic expert en mines de la Direcció General d'Indústria, a raó d'una mitjana aproximada de 30 minuts per analitzar cada expedient. Per tant, considerant el volum aproximat de 1000 expedients, implicaria una dedicació del personal tècnic expert en mines de 500 hores, que tenint en compte una dedicació de 5h/setmana, per poder fer les seves tasques a més de l'anàlisi dels expedients, equivaldria a la necessitat d'assignar-hi un tècnic expert en mines a raó de gairebé 2 anys. Aquest personal hauria de portar a terme la revisió de cada expedient de forma manual, sense ajuda de mitjans informàtics”.

La complexitat descrita es considera que esdevé, com s'ha dit, no del volum d'informació, com de la impossibilitat d'utilitzar mitjans informàtics en el seu tractament i de la necessària tasca d'anàlisi per part del personal tècnic expert en mines. Així s'invoca la concurrència de la causa

d'inadmissió fonamentada en tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada, previst per l'article 29.1 b) LTAIPBG, i desenvolupat per l'article 66.1 del Decret 8/2021.

Es considera per aquesta Comissió que, atesos els termes exposats de la dificultat descrita, és procedent desestimar la reclamació pel que respecta a aquella part continguda als expedients en paper. Això, amb el benentès que bona part de la informació sobre les captacions i perforacions demanades serà accessible mitjançant els mecanismes descrits en el fonament jurídic anterior.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur

activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, ateses aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de juny de 2025, resol per unanimitat

1. Estimar parcialment la reclamació 280/2025 i declarar el dret d'accés a la informació amb les consideracions efectuades al fonament jurídic 2.
2. Desestimar parcialment la reclamació 280/2025, d'acord amb les consideracions efectuades al fonament jurídic 3.
3. Requerir al Departament d'Empresa i Treball que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins en el termini de dos mesos.
4. Requerir al Departament d'Empresa i Treball a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 280/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.
7. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.